

Marian Anczyk

Sprawozdanie z Konferencji : Biennale-International Bar Association w Berlinie, 20-25 października 1996 r.

Palestra 41/1-2(469-470), 161-163

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**■ Sprawozdanie
z Konferencji – Biennale-International
Bar Association w Berlinie
20–25 października 1996 r.**

Od 20 do 25 października 1996 r. odbyła się w Berlinie 26-ta Konferencja – Biennale-International Bar Association. W konferencji brało udział ponad 3000 uczestników ze 110 krajów całego świata, głównie z krajów anglosaskich. Współorganizatorami Konferencji byli Deutscher Anwaltverein oraz berlińska Izba Adwokacka.

Po zagajeniu i powitaniu gości i uczestników Konferencji przez Prezydenta IBA Prof. Dra J. Ross Harpera – otwarcia Konferencji dokonał Prezydent Niemiec Prof. Dr Roman Herzog. W swoim krótkim przemówieniu mówił on o znaczącej roli adwokatury w życiu publicznym, wspominał także o niechlubnej działalności donosicielskiej, nielicznych na szczęście, adwokatów niemieckich w okresie nazistowskim – ale życzył wszystkim pomyślnych obrad zmierzających do integracji krajów tak Europy jak i całego świata. Głos zabrali także Minister Sprawiedliwości oraz Prezes Trybunału Konstytucyjnego Dr Jutta Limbach, a z ramienia gospodarzy Prezes DAV – Dr Felix Busse.

W krótkim wystąpieniu Prezes IBA, Ross Harper zaapelował do członków IBA o wpłacenie symbolicznego dolara na cele związane z realizacją Praw Człowieka. Odczytano wreszcie adresy sympatii do Prezydenta Mandeli i Sekretarza ONZ Buthrosa Gali.

Obrady trwały 5 pełnych dni. Tematyka Konferencji była wyjątkowo wszechstronna i specjalistyczna, ze szczególnym naciskiem na prawo gospodarcze. Każdego dnia w ponad 20 salach funkcjonalnego Międzynarodowego Centrum Kongresowego (ICC) toczyły się równocześnie obrady tematyczne. Każdy temat był przedstawiony przez 3–10 znawców danej dziedziny prawnej, po czym następowała dyskusja. Ta mnogość tematyczna i równoczesność obrad były może mankamentem organizacyjnym, ale z drugiej strony każdy uczestnik mógł wysłuchać i wziąć udział w dyskusji dotyczącej szczególnej, nawet bardzo wąskiej, dziedziny prawa – istotnej w międzynarodowym obrocie prawnogospodarczym. Dla przykładu podać można, że w „Sekcji Business Law” odrębne debaty dotyczyły m.in. transportu krajowego i zagranicznego, aeronautyki, antymonopolu, handlu, ceł, arbitrażu międzynarodowego, alternatywnego rozjemstwa, bankowości, porad-

nictwa prawniczego, finansów, ubezpieczeń, ochrony środowiska, trustów, wielonarodowych korporacji, odszkodowań, odszkodowania zawodowego, inwestycji zagranicznych, bankructw i praw wierzyciela, własności intelektualnej, własności intelektualnej w sztuce i kulturze, międzynarodowych transakcji handlowych, podatków, pośrednich podatków, zatrudnienia i stosunków osobowych w przemyśle, komputeryzacji i techniki biurowej, międzynarodowego franchisingu, praw konsumenta, przestępstw gospodarczych, turystyki i podróży, przestrzeni kosmicznej, łączności, doradztwa korporacyjnego...

Tyle dla przykładu, ale oczywiście prezentowano i inne dziedziny prawa. I tak odrębnym tematem była np. ogólna praktyka, prawo dotyczące energii i bogactw naturalnych. Krajom Azji, Pacyfiku i Ameryki Łacińskiej poświęcono problematykę związaną z tymi regionami. Mówiono i o dostępie do wymiaru sprawiedliwości, i o prawach człowieka, i o szkoleniu zawodowym, o rzecznikach praw obywatelskich, o wolności słowa czy organizacji biur adwokackich, a co najważniejsze i o zasadach etyki zawodowej. Prawnicy krajów Europy Środkowej i Wschodniej dyskutowali na temat procesów sądowych i arbitrażu czy inwestycji w tych krajach. Referentami byli także prawnicy polscy.

Natomiast tematem plenarnej Sesji IBA była „Wolność słowa – w reportażach o okropnościach zbrodni”, „Łamanie barier – a różnorodności kulturalne i rola kraju ojczystego”, „Migracja i prawo azylu w jednoczącej się Europie, etniczny nacjonalizm, rasizm i kształtowanie się metod wychowawczych, przestrzeganie praw człowieka, itp. (...)

W Konferencji – jak już wspomniano – brali udział adwokaci i radcowie prawni z Polski jak i ościennych krajów Europy Centralnej i Wschodniej. Uregulowania prawne i doświadczenia praktyczne w międzynarodowym obrocie gospodarczym były niewątpliwym magnesem, który ich przyciągał. Zorganizowanie Konferencji w stosunkowo blisko położonym Berlinie było dodatkowym atrakcyjnym elementem udziału prawników z tej części Europy. Rozmowy kulturalowe z kolegami i praktykami zagranicznymi miały – jak zwykle – szczególną wartość zawodową. Rozmowy kontynuowane były na spotkaniach zorganizowanych przez Deutscher Anwaltverein czy amerykańskie firmy adwokackie. Przy tych okazjach spotykano się z przedstawicielami nie tylko DAV czy IBA, ale także i z adwokatami Unii Europejskiej zorganizowanych w CCBE, z młodymi adwokatami z AIJA (Association Internationale des Jeunes Avocats) oraz członkami poważnych zagranicznych firm adwokackich. Tych ostatnich najbardziej interesowała możliwość założenia firmy w Polsce, co było zresztą tematem jednej z dyskusji.

Konferencja była także okazją do załatwienia spraw organizacyjnych IBA, planów szkoleniowych organizowanych we wszystkich częściach świata itp.

Dla amatorów niemieckiej kultury przewidziano możliwość wysłuchania koncertu w Filharmonii, obejrzenia imprezy teatralnej w Wintergarten Theatre. Przewidziano także zawody kriketowe i golfowe. Niestety wysokie opłaty z tyt. uczestnictwa tak w Konferencji jak i w imprezach oraz w przyjęciach – ograniczyły bardzo udział w nich niektórym prawnikom z krajów Europy Środkowej i Wschodniej.

Następna – 27 Konferencja IBA – odbędzie się w dniach 12–19 września 1998 r. w Vancouver BC.

Marian Anczyk